

ΛΟΓΟΣ ΠΟΥ ΕΚΦΩΝΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗ
κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟ Χ. ΣΠΥΡΙΔΗ
ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ Γ.Σ. ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΤΗΝ 25η ΙΟΥΝΙΟΥ 2015
ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΑΦΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΤΜΗΜΑ

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι,

Ξεκινώντας να γράφω τον αποχαιρετηστήριο λόγο μου, προσπάθησα να φέρω στο νου μου κάποια εικόνα που θα μπορούσε να λειτουργήσει σαν εφελθτήριο. Προσπάθησα να σκεφθώ κάτι που θα μπορούσε να συνοψίσει την Ακαδημαϊκή μου πορεία των 37 χρόνων των 11 μηνών και των 10 ημερών εκ των οποίων τα 22 χρόνια εβίωσα στο Τμήμα μας.

Κατέληξα πως δύσκολα θα μπορούσα να σταθώ σε μια και μόνον εικόνα, διότι τελικά, η ουσία αυτής της πορείας μάλλον βρίσκεται κάπου πίσω απ' όλες τις τόσο πολλές εικόνες, όλους τους ήχους και τις μουσικές τις οποίες συνέθεταν οι φοιτητές μου στα πλαίσια των μαθημάτων που τους edίδασκα.

Κι όλα αυτά δεν είναι παρά κώδικες, κλειδιά που με οδηγούν σ' εκείνα τα συναισθήματα, τα οποία δύσκολα μπορούν να ειπωθούν είτε με τη γλώσσα του στόματος, είτε με τη γλώσσα του σώματος. Είναι διάφορες αναμνήσεις, διάφορες μνήμες, που όλες ως κοινό τους παρονομαστή έχουν ΤΟΝ ΦΟΙΤΗΤΗ!

Πολλές φορές πρόσμενα με ανυπομονησία το τέλος κάθε ακαδημαϊκής χρονιάς, όπως όταν γυρίζει κανείς βιαστικά τις σελίδες ενός βιβλίου για να φτάσει στην τελευταία γραμμή, όπου τα πάντα συνήθως ξεκαθαρίζουν. Δυστυχώς ή ευτυχώς, κάτι τέτοιο είναι δύσκολο να γίνει εκτός των σελίδων ενός μυθιστορήματος.

Ίσως γιατί τα κεφάλαια αυτής της πορείας που διήνυσα, οι καθημερινές μου «σελίδες» και «αράδες» σε αυτόν το χώρο είχαν για μένα τη σημασία τους. Είναι εκείνες οι σελίδες που αποτέλεσαν το δικό μου το βιβλίο, την προσωπική μου ιστορία. Μικρά και μεγάλα μαθήματα, μερικές φορές και παθήματα. Δεν μπορώ να τα κατονομάσω, δεν μπορώ να τα προσδιορίσω. Είναι όμως πεντακάθαρα μέσα στην ψυχή μου, γιατί σιγά-σιγά έγιναν κομμάτι του εαυτού μου.

Και βεβαίως αυτό το κομμάτι θα είναι για μένα, τώρα που αφυπηρετώ, η πρώτη ύλη με την οποία έχω εφοδιαστεί!

Ο χαρακτήρας μου, η προσωπικότητά μου, η ψυχοσύνθεσή μου φιλτράρισαν αυτήν την πρώτη ύλη και την προσάρμωσαν στα μέτρα μου. Η πηγή, όμως, παραμένει η ίδια και ίσως αποτελέσει σημείο συνάντησης νοερής ή πραγματικής, όταν θα χρειαστεί να κοιτάξω πίσω, να σκεφθώ, να αναζητήσω αυτό που σήμερα αναγκαστικά εγκαταλείπω! ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ, ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΟΥ και ΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΜΟΥ!

Κάπου εδώ το ταξίδι τελειώνει. Πονάει, όταν τελειώνει κάτι, ειδικά, όταν το αγάπησες τόσο πολύ και, βεβαίως, όταν σου έδωσε τόσες χαρές. Πονάει πολύ!

Όταν, όμως, κλείνει ένας κύκλος, είναι βέβαιο ότι ανοίγει ένας άλλος.

Οι φοιτητές μου δεν είναι παρόντες για να μπορέσω να τους αποχαιρετήσω. Αντιλαμβάνομαι, όμως, πως ό,τι και να τους πω δεν είναι πια αρκετό. Διότι και ζητάνε και αντιλαμβάνονται περισσότερα.

Συνδυάζουν γεγονότα, καταστάσεις, εμπειρίες, συζητήσεις. Ερμηνεύουν τα πράγματα με το δικό τους μοναδικό τρόπο. Κι έρχεται στο μυαλό μου ο στίχος του τραγουδοποιού:

«Πώς να κρυφτείς απ' τα παιδιά; Έτσι κι αλλιώς τα ξέρουν όλα».

Πώς να μιλήσεις στα παιδιά που θέλουν να ρουφήξουν τη γνώση από σένα, να ξεδιαλύνουν τη ζωή, όταν όλα γύρω μας μοιάζουν τόσο αβέβαια και ρευστά;

Καθοδηγό στη ζωή μου πάντοτε είχα την Σωκράτειο ρήση:

«Τοῦ βίου καθάπερ ἀγάλματος πάντα τὰ μέρη καλὰ εἶναι δεῖ».

Στους φοιτητές μου φρόντισα να σταθώ σοφός ως δάσκαλος και ειλικρινής ως καθοδηγός.

Θεωρώ ότι η θητεία των 38 ετών ως Πανεπιστημιακού δασκάλου από το 1977 είναι μια πορεία που μπορεί να χαρακτηριστεί σαν συνισταμένη σκληρής δουλειάς, συμβουλευτικής προστασίας για την τήρηση των πλαισίων της νομιμότητας, συναδελφικής αλληλεγγύης και άκρως υποδειγματικής προσφοράς προς τον ΦΟΙΤΗΤΗ.

Κύριοι συνάδελφοι, δύναμή μου ήταν η γνώση, η πολύπλευρη ενημέρωση, η υπομονή, η ισχύς των επιχειρημάτων, ο δημοκρατικός διάλογος, και, προπαντός, η κοινή λογική.

Μαζί σας βρισκόμουν σε καθημερινή επαφή, κατανοώντας τις αγωνίες σας, αλλά και τις δικαιολογημένες σας απαιτήσεις για καλύτερη εκπαίδευση των φοιτητών μας. Χτίστηκε ένα πεδίο αμοιβαίας εμπιστοσύνης και πολλές

φορές μάλιστα αυτό αποτέλεσε για μένα ισχυρό εργαλείο στην διεκδίκηση των διαφόρων αιτημάτων.

Σεβάσθηκα και υπηρέτησα πιστά τους θεσμούς. Θεσμός είναι το Τμήμα και ο Πρόεδρος του. Υπηρέτησα, βοήθησα, στήριξα και καθοδήγησα -όπου μπορούσα- όλους, μα όλους τους Προέδρους του Τμήματός μας: από τον αείμνηστο Γεώργιο Αμαργιανάκη, τον πρώτο μας Πρόεδρο, μέχρι τον Αχιλλέα Χαλδαιάκη, τον τωρινό μας Πρόεδρο.

Η συνεργασία μου με τους συναδέλφους μου οποιασδήποτε βαθμίδας ήταν πάντοτε άψογη. Στάθηκα πάντα δίπλα στη χαρά του καθενός και κυρίως συμπόνεσα και συμπαραστάθηκα αυτούς που η τύχη τους πίκρανε.

Διαχειρίσθηκα άψογα και κατά τρόπο δίκαιο τις πιστώσεις προς το Τμήμα μας και εφρόντισα την επίπλωση και τον εξοπλισμό του Τμήματός μας καθώς επίσης την εξασφάλιση των απαραίτητων εποπτικών μέσων για τη διδασκαλία των μαθημάτων όλων των συναδέλφων μου.

Εκπροσώπησα επάξια το Τμήμα μας και όχι μόνον, σε κάθε μορφής εκδηλώσεις, σεμινάρια, συνέδρια έχοντας παντού άποψη και λόγο με αποτέλεσμα η φωνή μας να έχει πάντοτε ιδιαίτερη βαρύτητα.

Πιστεύω ότι κέρδισα και δεν επάβαλα τον σεβασμό και την εκτίμηση όλων σας.

Κύριοι συνάδελφοι, μπορεί να μην κατάφερα ν' αλλάξω τον κόσμο: προσπάθησα, όμως!

Θέλω να πιστεύω ότι και στη Διοικητική μου διαδρομή πορεύτηκα με τις αρχές της ισονομίας και της δικαιοσύνης, χωρίς ιδιοτέλεια και υστεροβουλία, ερμηνεύοντας τις περισσότερες φορές το πνεύμα και όχι το γράμμα του νόμου και πάντα υπέρ των συναδέλφων και των φοιτητών μου. Χωρίς να διεκδικώ το αλάθητο, χειρίσθηκα με υψηλό αίσθημα ευθύνης, με αξιοπρέπεια και εντιμότητα θέματα Διοικητικής φύσεως και θεωρώ ότι έδωσα τις πρέπουσες λύσεις.

Συνεργαζόμενος εποικοδομητικά μαζί σας, με στόχο ένα σύγχρονο δημόσιο και δημιουργικό Πανεπιστήμιο, δώσαμε έναν αγώνα τιμής, αξιοπρέπειας, αλληλεγγύης, αλληλοσεβασμού και κυρίως αλληλοεμπιστοσύνης, με αποτέλεσμα το επίπεδο της παρεχομένης γνώσεως στο Τμήμα μας να αποτελεί υπόδειγμα.

Κλείνοντας την καθηγητική μου σταδιοδρομία αισθάνομαι την ανάγκη να σας ευχαριστήσω θερμά για την εκτίμηση και εμπιστοσύνη που επεδείξατε στο πρόσωπό μου κατά την κοινή μας διαδρομή.

Τυχόν αντιπαραθέσεις και μικροαντιδικίες κατά την πορεία τις θεωρώ ασήμαντες και ότι δεν έγιναν από πρόθεση ή σκοπιμότητα. Θέλω να πιστεύω ότι και μέσα απ' αυτές απέκτησα μόνο φίλους και ότι όλοι μαζί βάλουμε το δικό μας λιθαράκι στην ποιοτική αναβάθμιση της λειτουργίας του Τμήματός μας.

Τώρα που αποχωρώ από το Τμήμα καταλείπω: Το θεσμοθετημένο με ΦΕΚ Εργαστήριο Μουσικής Ακουστικής Τεχνολογίας, ραχοκοκκαλιά της Τεχνολογικής κατευθύνσεως του Τμήματός μας, εις το οποίο ανήκουν η αίθουσα Ηλεκτρονικών Υπολογιστών 918 και το πλήρως εξοπλισμένο Studio, το μοναδικό στην Ελλάδα και όχι μόνον, Μουσικά όργανα Συμφωνικής Ορχήστρα και Παραδοσιακής Μουσικής και βεβαίως την σειρά των πλήρως οργανωμένων μαθημάτων στο Προπτυχιακό και Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών του Τμήματός μας για την Τεχνολογική Κατεύθυνση, τα οποία θα διευκολύνουν το Διδακτικό και Ερευνητικό έργο των Επιγόνων μου.

Σας καταλείπω, κύριοι συνάδελφοι, και κάτι άλλο, εντελώς πρωτότυπο που δεν έχει εκδηλωθεί εμφανώς εισέτι και θα καταστεί γνωστόν με την ανακοίνωση των τελικών αποτελεσμάτων των φετεινών Πανελλαδικών εξετάσεων: Πολύ Υψηλή βάση εισόδου στο Τμήμα μας που θα σχολιασθεί καθώς επίσης και νέους πρωτοετείς φοιτητές οι οποίοι θα έχουν καλές και σφαιρικές γνώσεις σε όλα τα μαθήματα και όχι μόνον στην Αρμονία.

Με βαθειά συγκίνηση και ένα βήμα πριν την προσωπική μου Ιθάκη, σας αποχαιρετώ και εύχομαι σε όλους σας κάθε προσωπική και οικογενειακή υγεία και ευτυχία.

Σας διαβεβαιώνω ότι και έξω από την Εκπαίδευση θα νοιώθω πάντα συνάδελφος και με τις γνώσεις, την εμπειρία και τις όποιες δυνάμεις μου θα είμαι «παρών», θα συνεχίζω να στηρίζω τον αγώνα σας και θα προσφέρω ενεργά μέσα στην κοινωνία για ένα καλύτερο μέλλον του Τμήματός μας και των Φοιτητών μας.

Ως «κατακληίδα», απευθύνω ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους σας με την υπόσχεση ότι η καρδιά μου δεν πρόκειται ποτέ ν' απομακρυνθεί από αυτό που αγάπησε με πάθος: ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΜΟΥ και ΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΜΟΥ!